

Kåserande rolig text, du skrattar.

Så det kan bli.

Jag har varit i princip på resande fot hela december, jorden runt under en månad. Hälsat på Crocodile Dundee i Australien, men han var inte där, de sa han var i Hollywood. Tog en sväng till casinon i Hongkong, rest i Zambia, Bukina Faso och Sierra Leone, dessa länder har en infrastruktur som är obefintlig i jämförelse med Sverige. I princip har allt skett korrekt och i tid. Flygplan har gått, bussar har kommit, tåg har stått stilla i ökenhettan, öppna jeepar från 60-talet har kört fast i sanddynorna. Väskor har kommit men inte alltid i tid, biljetter har köpts och fått och fungerat, även då dessa utgjorts av några bokstäver nedklottrade på en papperslapp. Alla har varit trevliga, har varken blivit attackerad av rättroende muslimer, eller andra människor.

Landade på Kastrup på eftermiddagen, i ett snöblandat regn. Står vid bagagebandet som snurrar och snurrar likt en liggande karusell, ingen väska som är min, till slut stannar bandet och där står jag ensam utan min väska. Till informationen, där en kvinna med en konstig dialekt, som hon hade gröt i munnen, berättar att min väska är i Geneve och de kör hem den när den kommer, vilket kan dröja säger hon med ett stort leende, man skulle kunna stoppa in ett dansk wienerbröd i den stora munnen.

Drar igång min mobil och inser att mina mobilbiljetter med tåget från Kastrup inte kommit, Blir inte så nervös, har bokningsnumret och i nödfall kan det fungera som biljett. Ringer SJ:s växel, så kan de kanske skicka biljetterna igen till mobilen. En röst pratar så trevligt med mej i luren ”Du har plats 147 och den förväntade kötiden är 46 minuter” Nu är min stubintråd väldigt kort och kvinnan i luren får en lur i örat, vilket hon förmodligen ”skiter” i för hon vet det inte.

Tåget går om 12 minuter, det blir bara att försöka ta sig ombord på tåget och kommer det en kvinnlig kontrollant får jag väl ta fram min charm alternativt bjuda ut henne. Väl ombord på tåget, delar jag säte med en dam från ett land långt ifrån oss, man ser inget av ansiktet för hennes hår, hon pratar konstant och ljudligt, kan vara en bön för hon vänder sig om hela tiden, som hon letade efter Mecka. Hon behöver nog en GPS. Jag ställer mej upp och sjunger en sång till henne, från spexet Djingis Khan

Tjugo gånger varje vecka
skall en trogen muselman
lägga sig på knä mot Mecka
ner i modden med sin kran.

Hej!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars E Jönsson med Poeter.se id #34351 innehar upphovsrätten